

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 172**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Tack för Häpnehansbrevet och för att du så vänligt
mottog förslaget om födelsoledagsprent. Godt som
manne blir välkommen. Det var också intressant
att höra om Fristrup. Jag kunde juast tro, att han var
gammal. Han gör mig också dina saker och annat,
som jag sett av honom bättre än min boudpjer, som
säkert inte alla loig för honom eller som han väl tyckte
kunde göras hur slorvigt som helst.

Minnen du den allra märkvärdigaste scenen i Jean-
Christophe, den där i första boken, där han murkver
njulger för honom. Då J-Chr. visar honom sina arda-
ten, så säger murkverna, och vad det där är fullt. Det
är alldeles förskräckligt. Det är alldeles dött. Så hämmar
jag det för den Fristrupskas bearbetningen av Stormen-
tören och så hämmar jag för familjens skugga.
"Det är alldeles dött". Hämmar du så för Fristrupskas dubba-
ström, så slutar du inte förrän du, som jag mig, är
vartenda ord. Och såna vapnyren, som bara lever
på andra, jag blir så trött på dem.

Men annars så är det för märkvärdigt med detta tea-
termännade, som vill ta oss med häll å här tycks det.

Du skall få se, att den hämmar upp på Stormens.
Ersättlig var säkert mycket nöjd med din pjäs. Till mig
skrev han hälsningen, att han hade haft den glöjes
att på höra den. Det var inte mycket, men det betydde
säkert, att han var nöjd. Du skall få se att du får
någ belöning för att du arbetat så ärligt med den.

Selander har haft stor succés i Rindstad, utsålt hans
med förköp, att helt fulla närvarande. Jag har hört
från flera häls ett riktigt entusiastiskt beröm. Själ
är han mest slagen över att han fått in 400 Kronor
afton på de olika teaternas i Stockholm och Filippstad,
Så att nu har han verkligen ett par gånger haft ut-

en tolk stödjaren, men jag har aldrig varit nå gader, inte en gång på ett år, så snart en följd av det underliga laget. Om förtäran att jag arbetar så att jag har ingenting att skriva om. Din Selma.

mitt hus på denna rjes. Det skall bli roligt att på höra från Falun, dit han kommer på måndag, jag håller på och arbetar utpåtigt utsvängt, jag skriver rent stummen på skrivmaskinen. Naturligtvis är den inte fullständigt utom det blir att ändra sedan överräknningarna härjant. Men till vidare skall jag inte göra något vidare med den än skriva rent den.

Ja, du, med folk där i höst. I dag var det lidforn. Den trodde jag nog var mig och liffull om någon, och vad det var märkvärdigt med Betty Salomon och med din rödger, som skulle behöva överleva henne. Kära barn, du får lov att ta väl vara på dig för jag vill rakt inte att du skall dö.

Jag får lov att tala om för dig något lustigt. Du vet minna två förälskade Ida Bäckmann och Sally. De ha läsa den sjukhus att go kort presenter. De äro strängeligen förbjuda läsa, men i bländ lyckas de hitta på något, som de tro, att jag inte kan motstå. Nu har jag på postens två paket, det ena med levande blommor från Stockholm det är Sally. Det andra med rykt rännbärsbrännvin, det är Ida Bäckmann.

Det är mycket karaktäristiskt. Du vet vad det är roligt att på levande blommor hit med den postgången som ni ha. Men brännvinet som Rauske lydas på vid något högtidligt tillfälle, annars är jag ju ingen stor förbrukare.

Jag skall tala om för dig att här har blivit en om-läggning av skatten i Östra Emtervik, så att nästan är här jag betala en tusen Kr. mindre än i år. Det är en ren present. Cholan har fått mig synsamt mycket högre upptaxerat än förut, jag har ^{littill} betalat en fjärdedel av all sockarens skatt 4000 Kr, och det har ju varit orätt.

I dag ha vi tagit upp potatis. Den är så skön, så att det är nynt att du inte kan hålla av mig ett par timmar. Hela Brunnst skattastården uppgick till